

עפ"ג (באר שבע) 20000-05-24 - סאמד אלזיאדנה נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד השופט הבכיר, אליהו
ביתן
כבוד השופטת, טל לחיאני שהם
כבוד השופט יואב עטר
המערער:
נגד
המשיבה:
סאמד אלזיאדנה
מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא-כוחו, אוהד סלמי

ב"כ המשיבה, עמית גינת

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות (כשהעברין מזוין), לפי סעיף 335(א)(1) בחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בכתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתואר, שביום 24.11.22 בסמוך לשעה 10:00 התפתח דין ודברים בין המערער למתלונן במקום עבודתם שכלל דחיפות הדדיות. ובהמשך לכך, המערער והמתלונן יצאו משער המפעל בזה אחר זה, התפתח ביניהם דין ודברים והם התקרבו האחד לשני ומיד המערער שלף חפץ חד ותקף את המתלונן בכך שדקר אותו באמצעות החפץ החד בכתף, תוך שהמתלונן נאבק במערער על מנת לקחת ממנו את החפץ החד. כתוצאה מהמתואר, נגרמו למתלונן פציעות בירך ובגב העליון והוא נזקק לטיפול רפואי הכולל סגירת החתכים בסיכות.

ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכמה לעניין העונש.

שירות המבחן ערך תסקיר על המערער בו צוין שהמערער בן 20, רווק. בוגר 12 שנות לימוד. נעדר עבר פלילי. טרם המעצר עבד כחודש וחצי במפעל בו אירע האירוע. אשר לעבירה, תיאר שמדובר באירוע שיצא מכלל שליטה ולא היתה בו כוונה תחילה. תיאר שבמהלך הימים הקודמים לאירוע, אחד העובדים התגרה בו, וסיפר שהם התקוטטו בצחוק. ובהמשך האירוע התפתח לכדי אלימות פיזית של ממש, במסגרתו חש שהמערער חונק אותו, ולכן דקר אותו. טוען שהתנהלותו נבעה מהגנה עצמית.

מביע חרטה. שירות המבחן סקר או גורמי הסיכון והסיכוי של המערער והתרשם שמדובר באירוע נקודתי שאינו מאפיין את התנהלות המערער. צוין כי לאור גילו של המערער ורצונו להתגייס לצבא נעשה ניסיון לשלבו במכינה קדם צבאית, שהופסק בשל התנגדות נחרצת של אביו של המערער. לאור עמדת האב, המערער לא היה מעוניין להמשיך בקשר עם שירות המבחן. בסופו של דבר שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית והמליץ להטיל על המערער עונש מאסר בעבודות שירות.

המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על המערער עונש מאסר בשליש הנמוך של המתחם ועונשים נלווים.

ההגנה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין אי הרשעה ושל"צ ועד למאסר של מספר חודשים בדרך של עבודות שירות. ועתרה להימנע מהרשעת המערער ולהטיל עליו מאסר על תנאי קנס ופיצוי למתלונן.

בית המשפט עמד על חומרת העבירה ועל נסיבות ביצועה. וקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנה לשתי שנות מאסר בפועל. אשר לעונש, בית המשפט הפנה להערכת שירות המבחן שאינה מלמדת על הפנמה מלאה של המערער את חומרת העבירה ולכך שהמערער ניתק קשר עם שירות המבחן, ומנגד להתרשמות שירות המבחן שמדובר באירוע נקודתי ושההליך המשפטי מהווה גורם הרתעתי עבור המערער. שקל את התקופה שבה היה המערער עצור ממש ולאחר מכן בפיקוח אלקטרוני. ובסופם של דברים הטיל על המערער שנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪, פיצוי למתלונן בסך 12,000 ₪ והתחייבות כספית להימנע מעבירה.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען שבית המשפט שגה בכך שלא נתן משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של המערער ולשיקולי הענישה האינדיבידואלים בעניינו; לכך שקדמה למעשי המערער פעולת תקיפה מצד המתלונן; ולסולחה בין הצדדים. טוען שמתחם העונש שנקבע על ידי בית המשפט חמור ביחס למדיניות הענישה במקרים דומים. וטוען שהעונש שהוטל על המערער חורג מטווח הענישה המקובל בעבירה בה הורשע בנסיבות דומות. בדיון היום, ציין שמהסרטון המתעד את האירוע עולה שהמתלונן הוא זה שהתחיל בתגרה, וציין שהמערער בא ממשפחה שכולה וקרובי משפחתו חטופים בעזה. והוא עותר להמיר את רכיב המאסר בפועל, בכלא, ברכיב של מאסר בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה מבקש לדחות את הערעור. מדגיש שהמדובר בתקיפה באמצעות סכין שגרמה לפגיעות ממשיות ושניתנה למערער אפשרות לבחור בדרך שיקומית והוא סירב לכך ובסופו של דבר שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית על המערער.

לאחר שעיינו בכל החומרים שהוצגו לפנינו ושמענו את טיעוני הצדדים, החלטנו לדחות את הערעור.

המעשה עליו המערער נותן את הדין, חמור.

אלימות, בכלל, פסולה בתכלית. היא פוגעת בערכים החברתיים הבסיסיים ביותר עליהם מושתתת חברה אנושית ראויה, ומשפיעה על צביון החברה ואיכות חייה. בשל כך, מדיניות הענישה הנוהגת לגבי עבירות האלימות הינה של חומרה מובהקת והוקעה.

כידוע, גוף האדם בנוי רקמות, גידים, שרירים, כלי דם, ואיברים שונים, וסכין החותכת או דוקרת עלולה לגרום להם נזק משמעותי.

מטעמים מובנים עבירות האלימות המבוצעות תוך שימוש בסכין, מסווגות כעבירות חמורות במיוחד, וככלל, העונש המוטל עליהן כולל מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

העונש הקבוע לצד עבירת הפציעה בה הורשע המערער הוא 6 שנות מאסר.

צפייה בסרטון המתעד את האירוע, שהוגש כראיה לבית המשפט, מלמד כי המערער יצא עם המתלונן אל מחוץ לשטח המפעל בו עבדו והלכו "הצדה" במה שנראה ככוונה מראש להתעמת פיזית. מבנה הגוף של המתלונן גדול וחסון משמעותית מזה של המערער. העובדה שלמרות זאת המערער לא היסס לצאת עם המתלונן ולהתעמת אתו פיזית תומכת בהנחה שהמערער התכוון מראש לעשות שימוש בחפץ החד שנשא אתו. ואכן, ניתן לראות בסרטון שעוד לפני תחילת המאבק הפיזי בין השניים ידו השמאלית של המערער נמצאת בכיס החלוק שלבש ומיד עם תחילת המאבק ביניהם נראית תנועת יד הנחזית כהוצאת החפץ החד מהכיס, ומיד אחר כך המערער עושה תנועות בניסיון לדקור את המתלונן. בסופו של דבר המערער דקר את המתלונן בירך ובגב העליון.

מטבע הדברים, במהלך ריב שכזה, בו הצדדים המתגוששים אחוזים זה בזה, השימוש בחפץ החד נעשה בתנועות חדות, לאו דווקא מדויקות ונשלטות, והוא עלול לגרום לפגיעות גופניות קשות ואף למוות, גם מבלי שהתוקף יתכוון לגרום לתוצאה חמורה. ניסיון החיים מלמד כי פציעה בחפץ חד באיזור הירך עלולה לגרום לדימום חמור ואף למוות, וכבר היו דברים מעולם. העובדה שבמקרה זה הפציעות שנגרמו למתלונן לא היו חמורות איננה צריכה לעמעם מחומרת המעשים ומכח הפגיעה והסכנה הטמונים בהם.

שירות המבחן ציין אמנם שהתנהלות המערער באירוע העבירה אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל, אך התרשם גם שהמערער זקוק לליווי וטיפול. ובפועל, המערער לא שולב בטיפול, האפשרות לגייסו לצה"ל נבלמה באיבה, והמערער ניתק קשר עם שירות המבחן.

באשר לסולחה שנערכה בין הצדדים, ובהתאם להלכה הפסוקה, ניתן לשוקלה במסגרת השיקולים לעונש אך אין בה כדי להוביל לחריגה ממתחם העונש כפי שעותר ב"כ המערער.

בסופו של דבר על העונש להלום את חומרת המעשה בנסיבותיו ואת מידת אשמו של הנאשם, ולעלות בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת. וכאן, מעשה המערער חמור ומידת אשמו של המערער רבה, ומדיניות הענישה בעבירות האלימות המבוצעות באמצעות כלי תקיפה הינה של חומרה מובהקת ומתן בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה.

למרבה הצער, חלק לא קטן מהנאשמים בעבירות האלימות הינם אנשים צעירים. על כן, בתי המשפט נדרשים במסגרת מאמצי החברה להפחתת האלימות, להטיל ענישה ממשית גם על צעירים. שאם לא כן, מטרות הגמול וההרתעה ביחס לחלק חשוב מהאוכלוסיה הרלוונטית בעבירות אלה, לא יוכלו להתממש והמציאות הקשה תתמיד ואף תחמיר.

עונש המאסר שהוטל על המערער איננו קל, במיוחד בהתחשב בגילו ובעובדה שהוא טרם נשא מאסר, אולם אין לומר שהוא חורג מהראוי במידה המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

הערעור נדחה.

**ניתן והודע היום כ"ו
סיוון תשפ"ד,
02/07/2024 במעמד
הנוכחים.**

יואב עטר, שופט

**טל לחיאני שהם,
שופט**

אליהו ביתן, שופט בכיר